

S A J Ó L Á S Z L Ó

Ladányi élt, Ladányi él, Ladányi élni fog

(VERSEK KONYHA - , KOCSMAASZTALOKRA ÉS
B Á D O G P U L T R A)

– részletek –

Előszó

*Ladányi Mihályról, mint életében, halála után is legendák keringtek.
Látták dolgozni csemői szőlőjében, írni és inni kocsmában, restiben,
vonaton.
Verseit, akár röpcédulákat, ott hagyta asztalon, bádogpulton, ülésen.
Ő elment az első hajnali vagy az utolsó éjszakai vonattal, nem tudjuk.
De itt hagyta kis bőröndjét, teli verssel, töredékekkel.
Ezekből közlünk most.
FELTÁMADUNK! Legalábbis ki van írva a temetőkapura.
Csak a halál és az biztos, hogy a honoráriumért jelentkezni fog.*

(Csemő)

Lelő-
helyem Csemő.

Hersegő
levegő,

meg vers, de egy se, nő.

Bújok magam elől.

Ladányi, jöjj elő!

Az orvvadász
halál lelő.

A fű benő.

(levél)

megírta az Artisjus:
Őn nem kap pénzt! és azt is: Kuss!
Menjen a Holdra,
vagy legalábbis negyedholdra,
locsolja
veteményeit,
és szórja
a madaraknak
a Maga randa
költeményeit,
vagy törülje velük a segit.
Majd a Párt segít.

Utóirat:
Kedves Csemői Szent Mihály,
Aczél György minden jót kíván!

(kapálom)

kapálom a szőlőt a karón Sokol
hallgatom a híreket
hogy Ladányi milyen jó neked
nahát
odakünn hasít a gazdaság
te meg csenevész szőlőddel baszakodol

(legalább)

megy a sóder
minden ólba hetven sódar
én a sóher
nem bírok el egy disznóval
a kannal
magammal
se
ha már nem segít se
ember
se Isten
te
se-
gíts Che!

(mit akar)

bekerges a faluba az éhség
a vegyesboltba
néznek rám ki ez a kóbor állat

félnek tőlem félek tőlük
nem ismernek rám nem ismerek rájuk
farkasszemet nézünk
mit akar tőlem a horda

(vasárnap szünnap)

betemették a lövész-
ásnak új árkokat
a közmunkások
itt egy árok ott egy árok
belelőve egy újabb bűnbak
végül a közmunkásokat
vasárnap szünnap
ebédre csótányokat
ropogtatnak az éhes panelproletárok

(ad notam *A juhásznak jól van dolga*)

Ladányinak jól van dolga,
egyik napról a másikra,
törülgeti nyálát,
veri furulyáját,
nő nélkül éli világát.

(visíthatsz)

Ladányi Miska istenemre
miskárolni kellene
és sok szopós süldő koca emse
röfögne nem ellene

a konyhakés
dologra kész
ne tégy semmit ellene
te hajdan
nagy kan
visíthatsz de halkan
vén disznó nem remeg

hiányzik a farkad
észre sem veszed
csak ha pisilni kellene

(sehol)

kifordított rög a Föld fényeke sara
sehol sem találnak rád Che Guevara

(József Attilának)

*Milyen könnyű a menny!
A műhely már sötét.
A munkásosztály a paradicsomba ment.*

(a budiban)

kitörlöm a seggem
és szarom után a gödörbe ejtem
a népszabadságot

s ha elfogy a népszabadság
kitörlöm a seggem
és szarom után a gödörbe ejtem
a magyar nemzetet

s ha elfogy a magyar nemzet
kitörlöm a seggem
és szarom után a gödörbe ejtem
a szabad földet

(hamarosan)

hamarosan hatvannyolc leszek
lefekvéskor aktfotót lesek
pornóújsággal takarózom
amikor a faszomat verem
magam a múláshoz odakarózom

(március 15.)

Eressz a szélbe ki,
az én esőm jön!

Állj alá, meg ne ázz,
nincs kas, csak küllők, a váz,
fülkeforradalmi szél citeráz
kifordított esernyőkön.

(munkadal)

az eszmék hideg sperhahnijai
kamrában dideregnek
a hatalom körfűrészé húsunkba
kap hatol egyre beljebb

odakint vágják a rendet

(elbújtam)

elbújtam dzsungelben Che
nincs ki tőlem megmentsen

(öröklét)

semmi sem örök
egy napon minden eldől
csak a tökök
nőnek tovább
leheletemtől
zörög
a kukoricás

(születésnapomra)

nyolcvan éves lettem én
bogyókon élek berkenyén
somon
s borom

rejt sok dundi hordóhas
feszül a donga abroncsvas
lazul
az Úr

a vendégem Ateisten
patakzik a pincehúsben
nedűm
ne dűlj

ki egykomám ez az ünnep
szívünk verdesi mellünk nem
érdem-
érem

nem téptük le a láncokat
jövöm mi nem volt rám rohadt
temet-
kezem

talán lehettem volna még
egy hajnalon az ólba lép
öljél
böllér

végsőkig kitartok élek
földalatti harcban féreg-
osztág
oszlát

(koporsók páternosztere)

földfelé ebben az égő liftben
lassan de biztosan haladok
megszólít zuhantában az isten
ne keltsek pánikot

(feltámadás)

megitta az aljabort
egy régi szájbavert dalt dalolt
harmadnapra halva volt
füvek isszák le róla az alkoholt

(karácsony)

itt nincs család itt nincs haza itt nincs isten
itt halvaszületett a kisdéd
nem születtem meg én sem

idáig vezető behavazott nyom
kell hogy lábrakapjon

hogy értelme legyen a bábaasszony
keserves útjának a hőésésben

A szövegben Ladányi Mihály szavai, sorai; változatok, parafrázisok